

geringens vilje, havde sejret igen, da vi var kommet hen til 1950. Politikerne og samarbejdspolitikkerne var hele Folketinget. Politikerne hadede jo den 29. august. Kunne det egentlig ikke være det, der var grunden, og har det ikke slået ministeren, at hendes statsminister den 29. august 1993 brød den linje ved at sige, at modstandsbevægelsen havde ret?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jesper Langballe, at det spørgsmål, hr. Jesper Langballe stiller, jo er ret enslydende med det spørgsmål, som hr. Frank Aaen stillede tidligere, nemlig hvad det var for nogle motiver, der gemte sig bag de beslutninger, der blev truffet i 1950.

Jeg er fortsat af den opfattelse, at de personer, der på daværende tidspunkt havde ansvaret for rigets tilstand, også fuldt ud var i stand til at vurdere, hvad der var klogest at gøre i forhold til det fremtidige flagreglement, herunder træffe den beslutning, at det var tilstrækkeligt, når man har en meget restriktiv flagpraksis, at markere besættelsen med to dage.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige til justitsministeren, at det jo ikke tilfører debatten nogen vitaminer med denne alenlange gennemgang af flagdage, skiftende flagdage osv. Det kan være meget kuriøst, men spørgsmålet er: Hvad mener ministeren selv om den 29. august som flagdag?

Den dag betyder noget ganske bestemt. Da havde befolkningen i august vendt sig mod Folketinget, havde fået gennemtvunget, at da den 5. maj kom i 1945, hørte vi til den sejrende side, da var vi ikke en slagen nation sammen med Nazityskland.

Synes justitsministeren ikke selv helt personligt, at det kunne der være grund til at flage for? Synes justitsministeren ikke selv, at den 29. august fuldstændig uden konkurrence er den vigtigste dato under besættelsen?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jesper Langballe, at regeringen er helt enig i, at det er tilstrækkeligt at markere besættelsen med to dage, men det betyder jo ikke, at der ikke er mange vigtige og væsentlige begivenheder under besættelsen, som skal min-

des, huskes og fortælles også til fremtidens generationer.

Jeg vil også sige til hr. Jesper Langballe, at jeg ikke tror, det afgørende er, hvorvidt man flager den dag, men det er nok nærmere at drøfte og diskutere de konsekvenser, som samarbejdspolitikken, herunder også ophøret af samarbejdspolitikken, havde for Danmark.

Jeg mener faktisk ikke, man har behov for at gøre det til en flagdag for at kunne diskutere både med vitaminer, saft og kraft.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo bedrøveligt at konstatere, at den konservative folketingsgruppe åbenbart støtter forslaget, medens justitsministeren ikke går ind for det, når man påtænker, at det jo faktisk, som reglerne er i dag, er justitsministerens prerogativ at udnævne flagdage.

Derfor synes jeg da egentlig, det er relevant at høre, om ministeren har en holdning til, om der overhovedet kan tænkes udnævnt flagdage i fremtiden, og i givet fald i hvilke anledninger justitsministeren kunne forestille sig, at hun ville tage sin magt i anvendelse, så at sige sit prerogativ i anvendelse. Kunne vi ikke få nogle eksempler på det, når nu justitsministeren åbenlyst mener, at den 29. august altså ikke er tilstrækkelig vigtig?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det har jeg sådan set allerede redegjort for, kan jeg sige til hr. Morten Messerschmidt. Det er sådan set ikke, fordi jeg ikke vil svare på spørgsmålet, men jeg synes måske, at det er synd, at en debat, der sådan set vedrører en meget væsentlig historisk begivenhed i Danmark, nu lige pludselig skal køres over i sådan en mere teknisk diskussion af, hvornår man udvider antallet af flagdage.

Som jeg allerede har redegjort for, er noget af det, der er afgørende, f.eks. kongehusets fødselsdage, og der vil det jo nok med tiden betyde, at der skal ske justeringer af, hvornår der flages, og hvornår der ikke flages. Så der vil da helt givet ske forandringer.

Som jeg også har redegjort for i mit allerførste indlæg, sker der jo begivenheder, som er uforudsigelige for os politikere, men som giver anledning til, at de skal markeres på den ene eller den anden måde. Her nævnte jeg tsunamikata-